పరదేశీ కథలు

- లలిత చిట్టి

ఏజంటు విజయ కథ

-46-

"ఏంటే బుజ్జీ నీకు నిద్రపట్టడం లేదా? అటూ ఇటూ పొర్లుతూ నసుగుతున్నావు? చాలా రాత్రయిపోయింది ఇక పడుకో. మేడమ్ చూసిందంటే కేకలేస్తాది" చెవిలో చిన్నగా గుసగుసగా చెప్పింది రత్న.

"ఎంత ప్రయత్నించినా నిద్ర రావడం లేదక్కా. ఎందుకో చాలా భయంగా వుంది. ఇక్కడి వాతావరణం, ఈ పద్ధతులు నాకస్సలు నచ్చడంలేదు. కష్టపడి పనిచేసుకుని డబ్బు సంపాదించాలని ఇక్కడికి వచ్చాను కానీ, ఇక్కడ మనసు చంపుకుని బానిసకంటే హీనంగా బ్రతికే పరిస్థితి ఇలా ఈ కువైట్‌లో కలుగుతుందని ఊహించి వుంటే అస్సలు ఇక్కడికి వచ్చేదాన్నే కాదు. ఈ నరకంలో వుండటం కంటే చావడం మేలు. ఇక్కడ గడిచే ఒక్కోరోజు. ఒక్కో సంవత్సరంలా అనిపిస్తోంది. ఏదో విధంగా ఇక్కడనుండి బయటపడి ఇల్లు చేరుకుని హాయిగా గుండెల నిండా మన గాలి పీల్చుకోవాలనిపిస్తోంది. ఎపుడొస్తుందో ఆరోజు. ఎంతకాలం పడుతుందో? " నిట్టూర్చింది బుజ్జి.

"అందమైన లోకమని రంగు రంగులుంటాయని అందరూ అంటూంటారు. బుజ్జెమ్మా ఇది అందమైంది కానేకాదు బుజ్జెమ్మ.. బుజ్జెమ్మా" అంటూ చిన్నగా పాటందుకుంది. అటు కిచెన్ తలుపుకు దగ్గరలో చాపలేసుకుని పడుకుని వున్న పద్మ.

"ఓహో నువ్వు కూడా మేలుకునే వున్నావా? ఇంతవరకూ గురకపెట్టి నిద్రపోతున్నావు కదా" అడిగింది రత్న.

"మీ గుసగుసలకి నా గురకపోయి మెలుకువ వచ్చిందిలే రత్నమ్మా" అంది పద్మ నవ్వుతూ.

"ష్ చిన్నగా. ఆ ఏజంట్ మేడమ్ లేచిందంటే మనల్ని ఎడమకాలితో తన్ని అందరినీ కలిపి బాత్ రూములోకి తోసేసి బయటకి రాకుండా తాళం వేస్తాది. రాత్రంతా బాత్‌రూములో తడినేలపైన పడుకోలేక చచ్చిపోతాం. ఇక మాటలు పాటలు ఆపి నిద్రపోండి" కసురుకుంది బాత్‌రూమ్ గుమ్మం దగ్గర ముడుచుకుని పడుకుని వున్న గౌరి.

"ఈసారి తన్నమని చెప్పుదాన్ని. తన్నిన ఆ కాలును పట్టుకుని లాగి క్రింద పడవేసి కుమ్ముతాను. దెబ్బకు దాని నాయన్ను తలచుకోవాల. మూతికున్న ముప్పై నాలుగు పండ్లు రాలిపోవాల" ఆవేశంగా బదులిచ్చింది పద్మ.

"అయ్యబాబోయ్ ఇపుడు అంత గట్టిగా అరవకు. ధైర్యముంటే రేపు ప్రొద్దుటే దాన్ని పట్టుకుని తన్ని చూపించు. మేము కూడా తలా ఒక కాలు వేస్తాం తన్నడానికి. మనలాంటి వాళ్ళ వుసురు పోసుకుని కోట్లు సంపాదించి కులుకుతోంది ల..." తిట్టింది గౌరి.

"వీసాల వ్యాపారం చేసి దిక్కు తెలియకుండా సంపాదించి, బాగా తిని గొడ్డులాగా బలిసిపోయింది ఇది. నీలాంటి బక్కది పట్టుకుని తన్నినా దానికి చీమ కుట్టినంత నొప్పి కూడా వుండదు. దాని సర్వీసులో అది మనలాంటి వాళ్ళని ఎంత మందిని చూసిందో? ఎంతమంది కద్దామా (పనిమనుషులు)లను కష్టపెట్టి కంటినీరు తాగించిందో? ఇలాంటి నరరూప రాక్షసికి తగిన బుద్ధి చెప్పాలంటే ఆ దేవుడే స్వయంగా భూమిపైకి దిగిరావాలి. దుష్ట శిక్షణ చేయాలి" అంది బుజ్జి కలుగజేసుకుని.

"ఇంతకీ మనల్ని ఎన్ని రోజులు ఇలా ఇక్కడ బంధించి వుంచుతుందో? ఏమో? ఈ రోజంతా నా చేత దాని వంటికి ఆలివ్ ఆయిల్ రాయించుకుని మసాజ్ చేయించుకుంది. ఏనుగులా తెగ బలిసిపోయిన దాని వళ్ళు మసాజ్ చేసేసరికి నా రెండు చేతులు పచ్చు పడిపోయాయి" అయ్యో అనవసరంగా దీని చేతిలో పడితిమే అంటూ వాపోయింది రత్న.

"నా సంగతి కూడా వినక్కా. నిన్న వంటగది, బాత్‌రూములు క్లోరెక్సు వేసి కడిగించింది. రుద్దిన చోటే రుద్ది కడిగిన చోటే కడిగించింది. ఆ క్లోరెక్స్ పవర్‌ఫుల్ కెమికల్ కదా నా అరచేతులు పుచ్చిపోయి చర్మం అంతా బొబ్బలు పోయింది. చేత్తో అన్నం కూడా తినలేక పోయాను. దీని బారినుండి తప్పించుకుని ఎపుడు బయట పడతామో ఆ దేవునికే ఎరుక కనీసం ఇంటికి ఫోను కూడా చేయనివ్వదు. ఇంట్లో వాళ్ళతో మాట్లాడి ఎన్ని రోజులయిందో ఏమో? జైల్లో వేసి బంధించినట్లయింది మన పరిస్థితి" బాధపడింది గౌరి.

"అందరం కలిసి దీన్ని పట్టుకుని గొంతు పిసికి చంపేసామంటే పీడా విరగడవుతుంది మనకే కాదు మనలాగా వీసాలు కొనుక్కుని ఎంతో ఆశతో కువైట్‌కి వచ్చే వందలమంది ఆడవాళ్ళకి ఎంతో మేలు జరుగుతుంది. ఇది చస్తే ఎంతోమంది బాగుపడతారు. ప్రాణాలు దక్కించుకుంటారు" చెప్పింది పద్మ.

"చిన్నగా మాట్లాడండి. దానికి మెలకువ వచ్చి లేచి వచ్చిందంటే మనకి ఈ రాత్రి శివరాత్రే" అంది కిసుక్కున నవ్వుతూ గౌరి.

"ఈ రోజు సాయంత్రం రెండో ప్రియుడు వచ్చాడుగదా! కడుపునిండా బిరియాని మెక్కి మంచమెక్కి వున్నారు. తెల్లారే దాకా గదిలోంచి బయటికి రాదు. ఆ భయమేమి లేదు" భరోసా ఇచ్చింది బుజ్జి.

"దీన్ని ఇక్కడ కాదు గానీ ఇండియాలో కనిపించిందంటే మాత్రం ఇది ఇక్కడ చేసిన దుర్మార్గాలన్నీ చెప్పి పోలీసులకు పట్టించి వళ్ళు వాయగొట్టించాలి. జీవితాంతం జైల్లో పెట్టించాలి" కసిగా చెప్పింది రత్న.

"ఇంతకీ ఇది మనల్ని కువైటీ ఇండ్లలో పని చేయడానికి పంపిస్తుందా లేక ఇలాగే తన ఇంట్లోనే వుంచుకుని తనకు పరిచర్యలు చేయించుకుంటుందో? ఇప్పటికి ముగ్గురు ఏజంట్లు చేతులు మారి వాళ్ళ ఆగడాలన్నీ భరించాము. ఇక వీరి దౌర్జన్యాలు భరించే శక్తి అస్సలు లేదబ్బా. ఈ ఏజంట్లు మన ఇండియా వాళ్ళే కదా కాస్త జాలి, దయ, మానవత్వం వుంటాయి అనుకున్నాం కానీ వీళ్ళలో ఎంత క్రూరమైన మనస్తత్వం ఉందో? పాడు డబ్బు కోసం మనుషుల్ని వేధించి, వేపుకు తింటున్నారు. మిడిమిడి జ్ఞానమో, అక్రమంగా సంపాదించిన డబ్బుతో వీళ్ళ కళ్ళు నెత్తికెక్కి పోతున్నాయి. ఏదో ఒకరోజు దేవుడు వీళ్ళని నేలమీదకి దించుతాడనుకో. మనవాళ్ళకంటే కువైట్ వాళ్ళే ఎంతో మేలు కనీసం మానవత్వం వారిలో వుంది. " ఆవేదనగా పలికింది పద్మ.

"అది కాదే పద్మా! నాకొక విషయం అర్ధం కావడంలేదు. మన నలుగుర్నీ ఏదైనా వ్యభిచార గృహానికి అమ్మేయాలనుకుంటోందేమో. లేకపోతే తనే బిజినెస్ చేయాలనుకుంటుందేమో? లేదంటే మనల్ని ఎందుకు ఇన్నిరోజులు ఇలా ఇంట్లోనే వుంచుతుంది? జీవితం ఏమవుతుందో ఏమో? జీవితం నాశనం అయిపోతే తరువాత బ్రతికి ప్రయోజనం లేదు" కంట్లో నీళ్ళు తిరిగాయేమో బేలగా మారింది బుజ్జి.

"ఊరుకో బుజ్జీ ఏడిస్తే ఏమీ సాధించలేం. ధైర్యంగా నిలబడిపోరాడాలి. ధైర్యే సాహసే లక్ష్మీ అంటారు పెద్దలు తెలియదా" అనునయించింది గౌరి.

"మీకో విషయం తెలుసా? దీనిది మా ఊరే. ఒక్కరోజు కూడా బడికెళ్ళి ఓనమాలు నేర్చుకోలేదు. కూలిపనులకి వెళ్ళి కుటుంబాన్ని పోషించుకునేది. అలాంటిది ఇపుడు చూడు ఇంగ్లీషులో తప్ప తెలుగులో అస్సలు మాట్లాడదు. డబ్బును లక్షల్లో తప్ప వేలల్లో అస్సలు లెక్కించదు.

ఎంత అహం? ఎంత గర్వం? మా ఊర్లో పెద్ద షాపింగ్ కాంప్లెక్స్ కట్టించేసింది. ఆస్తులన్నీ బాగా సంపాదించింది. ఆ మేకప్, ఆ స్టైలు! అబ్బ పోయేకాలం దగ్గరికి వచ్చిన వాళ్ళకి ఈ వైభోగాలు మధ్యలో వస్తాయి అనుకుంటా, చిన్నప్పటినుండీ ఒకే ఊర్లో కలిసి

పెరిగాం. అదికూడా గమనించకుండా నిన్న కూరలో తిరగమాత మాడిందని చెంపపై లాగి కొట్టింది. పక్షవాతం వచ్చి దీని కాళ్ళూ చేతులు పడిపోతాయి. నన్ను కొట్టినందుకు ఇది తప్పక సర్వనాశనమై పోతాది.'' శాపనార్ధాలు పెట్టింది రత్న.

''ఊరుకో అక్కా బాధ పడగాకు. నిన్నొక్కదాన్నేకాదు మా అందరినీ కూడా కొడుతోంది. కాలితో తన్నుతోంది. అంతేకాదు మొన్న గౌరి అక్కమీదికి కాలి చెప్పు తీసుకుని కొడతా అని వచ్చింది. దానికి పోయేకాలం వచ్చింది. నిన్న నా చేతిలో గ్లాసు క్రిందపడి శబ్దం వచ్చింది. అంతే ... నిద్రపోతున్నదల్లా లేచి వచ్చి జుట్టు పట్టుకుంది. నా నిద్రను డిస్టర్బ్ చేస్తావా? శబ్దం రాకుండా పని చెయ్యడం రాదా అంటూ కొట్టబోయింది. ఎలాగో సారీ చెప్పి దెబ్బ నుదుటిమీద పడకుండా తప్పించుకోగలిగాను'' అంది బుజ్జి.

''హా దాని ఇంగ్లిపీసు ముక్కలు నువ్వే వింటున్నావు రత్నా. జనాలు దాని బట్లరు ఇంగ్లీషు వినలేక చెవులు మూసుకుంటున్నారు. కొజ్జా దానికి మేకప్ వేసినట్లుండే దాని వేషం చూసి జనాలు కళ్ళు మూసుకుంటున్నారు. అక్కడ ఊర్లో కూడా ఇది రౌడీ చేష్టలు చేస్తుందట. మొగుడ్ని లెక్క చేయకుండా విచ్చలవిడిగా తిరుగుతుందట. అన్యాయంగా, అక్రమంగా వీసాలు అమ్మి కద్దామాలను పిలిపించి జలగలా మనుషుల రక్తం పీల్చి త్రాగుతోంది ఇది'' కోపంగా చెప్పింది గౌరి.

''నిజమే కదా! సరేగానీ ఏమే బుజ్జీ నువు మాత్రం జాగ్రత్తగా వుండు. మేమంటే పెళ్ళయిపోయి పిల్లల్ని కని జీవితాన్ని అనుభవించేసాం. నువు ఇంకా పెళ్ళికాని కుర్రదానివి. ఈ ఏజంటు దెయ్యం నిన్ను ఎక్కువ రేటుకి కువైటువాళ్ళకి అమ్ముకుంటుంది. ఇంకేదైనా పరిస్థితులు నీకు ఎదురైతే అస్సలు ఒప్పుకోబాకు. ధైర్యంగా నిలబడి ఎదిరించు. డబ్బు ఆశ చూపిస్తుంది లొంగబాకు. తప్పుడు పనులు చేసే ఆడది ఇది. దీనికి పరువు మర్యాద, నీతి న్యాయం అంటూ ఏమీ లేవు. ఎలాగయినా, ఏం చేసి అయినా సరే డబ్బు సంపాదించడమే దీని ధ్యేయం. అందుకోసం ఎంతపని అయినా చేస్తుంది. ఎంత పాపానికి అయినా ఒడికడుతుంది. నీలాంటి అందమైన వయసులో వున్న అమ్మాయిని చెడగొట్టి జీవితాన్ని నాశనం చేసి ఆనందించడం దీనికి అలవాటు. దీనికి భయపడిపోయి, దీని మాటలకి లొంగిపోయి జీవితాన్ని పాడుచేసుకోబాక. డబ్బు సంగతి దేవుడెరుగు. ఇంటికైనా తిరిగి వెళ్ళిపోగానీ చెడుపనులకు తలవంచగాకు. ఇంటికాడ కూలిపనులు చేసుకున్నా కడుపు నింపుకోవచ్చు'' సరేనా హెచ్చరించింది పద్మ.

''ఏందక్కా అలా అంటావు దాని మాయమాటలకి లోబడతాననుకుంటున్నావా? ఏదో కష్టపడి పనిచేసుకుని కొంచెం డబ్బు సంపాదించాలని ఈ కువైటుకి వచ్చానుగానీ దానిలాగా కిలాడి పనులు చేసి సంపాదించాలని ఇక్కడికి రాలేదు కదా? పరువుపోయాక ప్రాణం ఎందుకు? ఈ డబ్బు ఎందుకు? ఫ్లయిట్ ఎక్కి తిరిగి ఇంటికైనా వెళ్ళిపోతానుగానీ దీనికి లొంగే ప్రసక్తే లేదు'' తేల్చి చెప్పింది బుజ్జి.

''సరే మంచిది. ఇక పడుకోండి. మనం తెల్లవారు ఝామున నాలుగుగంటలకే లేచి ఇంటి పనులు మొదలు పెట్టాలి. ఆరయ్యేసరికి దానికి టీలు, టిఫన్లు రెడీ చేసి అందించాలి. లేకపోతే చంపేస్తుంది'' చెప్పింది గౌరి.

అప్పటికే పద్మ, రత్న నిద్రలోకి జారుకున్నట్లున్నారు. చిన్నగా వారిద్దరి గురక శబ్దం వినబడుతోంది. రోజంతా కష్టపడిన శరీరాలకు విశ్రాంతి అవసరమే కదా!

బాత్ రూము ముందర వున్న కాస్తంత జాగాలో చాపలు వేసుకుని వరుసగా పడుకుని వున్నారు వాళ్ళ నలుగురూ. ఆ ప్రక్కనే వున్న ఎ.సి బెడ్ రూములో డబుల్ కాట్ పైన రజాయి కప్పుకుని ప్రియుడైన రాజును హత్తుకుని హాయిగా నిద్రపోతోంది ఆ ఏజంటు విజయ.

మరుసటిరోజు మధ్యాహ్నం అందరూ భోజనాలు ముగించాక హాల్లోకి రమ్మని పిలిచింది ఏజంటు విజయ. తలోపని చేస్తున్న వారందరూ వెంటనే వచ్చి తలవంచుకుని, చేతులు కట్టుకుని వరుసగా ఆమె ముందు నిలబడ్డారు. రాత్రి ఆమె గురించి అన్నిమాటలు

అంత ధైర్యంగా మాట్లాడుకున్నారుగానీ ఇప్పుడు అడ్డంగా బలిసిన విజయ మహంకాళిలా ఎదురుగా నిలబడేసరికి అందరికీ వంట్లో వణుకు మొదలయింది. అందరినీ ఒక్కసారే ఎందుకు పిలిచిందో, ఏమి చేస్తుందో అనే భయం వారికి మొదలయింది.

"పది నిముషాలు టైమిస్తున్నాను. మీ అందరూ మీ బ్యాగులు సర్దుకుని రెడీగా వుండండి. నేను పిలిచినప్పుడు నాతోపాటు బయటికి రండి" అంది ఏజంటు విజయ శాసిస్తున్నట్లుగా.

కీ ఇచ్చిన మరబొమ్మల్లా అందరూ కదిలి వెళ్ళి తమ బట్టలు, వస్తువులు సర్దుకోవడం మొదలుపెట్టారు. ఎక్కడికి పంపిస్తుందో, ఏం చేస్తుందో అనే సందేహం వారిలో కదలాడుతోంది కానీ నిశ్శబ్దంగా, మాట్లాడకుండా పదినిముషాల్లో బ్యాగులు చేతపట్టుకుని హాల్లోకి వచ్చేసారు.

కొంతసేపటికి హడావిడిగా వచ్చిన విజయ "రండి తొందరగా నాతోపాటు బయటికి రండి" అంది బయలుదేరుతూ.

అందరూ ఆమెను అనుసరించి ఆ బిల్డింగ్ బయటకు వచ్చారు. అక్కడ చిన్న వ్యాను ఒకటి ఆ బిల్డింగ్ ముందు ఆగివుంది.

విజయను చూడగానే అందులోని డ్రైవరు కిందకి దిగి "సలాం విజయా" అన్నాడు వెకిలిగా నవ్వుతూ.

"సలాం భాషా.. అంతా ఒకే నా? అంది బొటనవేలు పైకెత్తి చూపిస్తూ అంతా ఓకె. ఈ భాషా పనిలోకి దిగితే ఓకె కాక ఏమవుతుంది? ఇదిగో నీకు ఇవ్వాల్సిన డబ్బు బాగా లెక్కపెట్టుకో. మంచి లాభం నీకు" అంటూ నోట్ల కట్టను విజయ చేతికి అందించాడు వాడు.

రెండు చేతుల్తో ఆ నోట్లకట్టను అందుకుని వాడికి థ్యాంక్స్ చెపుతూ భక్తిగా ఆ కట్టను కళ్ళకు అద్దుకుంది విజయ.

"సరేకానీ ఇక మేం బయలుదేరతాం. దాదాపు ఆరుగంటల ప్రయాణం. సౌదీ బార్డర్‌లో సెక్యూరిటీ టైట్‌గా వుంటే కష్టమవుతుంది. ఆ పోలీసు నాకొడుకులు ఈ ఆడవారిని చూస్తే అడ్డమైన ప్రశ్నలన్నీ వేస్తారు. కావాలనే ఆపి ఆడవాళ్ళని వళ్ళంతా చెక్ చేస్తారు. బార్డర్ దాటడం ఎంతో కష్టమైన పని. ఒకసారి బండి అవతలి చేరి సౌదీలో పడ్డామంటే తరువాత ఏ భయమూ లేదు" చెప్పాడు భాషా బండిని స్టార్ట్ చేస్తూ.

"నీకు క్రొత్తేమీ కాదుకదా. తెలిసిన పనే కాబట్టి పెద్ద కష్టమేమీ కాదులే. అంతగా ఇబ్బంది అయితే అదిగో వయసులో వున్న ఆ పిల్ల బుజ్జి వుందిగా. ఓ గంటసేపు ఆ పోలీసులకు అప్పగించు. అన్ని పనులూ పూర్తయిపోతాయి" చెప్పింది కన్నుగీటుతూ విజయ.

"- అహ్హహ.. " అని బిగ్గరగా నవ్వుతూ తలతిప్పి బుజ్జివైపు చూసాడు భాషా. భయంతో ముడుచుకుపోయింది బుజ్జి.

"చూపులకు పిల్ల బానే వుంది. తిండి తింటే బాగా పనికి వస్తాది. ఆ పోలీసులకంటే ముందు నేనే దీన్ని ఒక చూపు చూస్తే బాగుంటాది" ఒంకర నవ్వు నవ్వాడు వాడు. వాళ్ళ మాటలు వింటున్న బుజ్జి భయపడిపోయింది.

"సరే టైమవుతోంది బయల్దేరు. రాత్రికి మీరు బార్డర్ దాటిపోవాలి" హెచ్చరించింది విజయ.

"అలాగే నూట అరవై స్పీడు నాది నీకు తెలుసుగదా" అంటూ బండిని కదిలించాడు వాడు.

అందరిలోకి కాస్త ధైర్యవంతురాలైన పద్మ నోరు మెదిపి కిటికీలోంచి తల బయటకు పెట్టి "మేడమ్ మమ్మల్ని ఎక్కడికి తీసుకెళ్తున్నారు?" అని అడిగింది గాభరాగా.

"ఎంతో దూరం కాదు ప్రక్కనే వున్న సౌదీ. మహా అంటే 200 కిలోమీటర్లు. అంతే. రెండు గంటలు ప్రయాణిస్తే వస్తుంది. అక్కడ షేకులు ఈ కువైటీవాళ్ళకన్నా డబ్బులు బాగా వెదజల్లుతారు. మీ అదృష్టం బాగుంటే నాలాగా కోట్లు సంపాదించవచ్చు. పోయి తెలివిగా ప్రవర్తించి డబ్బు బాగా సంపాదించుకోండి" అంది విజయ డబ్బును లెక్కపెట్టుకుంటూ.

దాని మాటలు విని అందరి హృదయాలు భారమైపోయాయి. కన్నీళ్ళు పొంగుకు వచ్చాయి. బండి కదిలి ముందుకు వెళ్ళిపోయింది.

సౌదీ బార్డర్‌లో సులభంగానే పని జరిగిపోయింది. బార్డర్ తలుపులు తెరుచుకోగానే అవతలికి వెళ్ళిపోయారు.

సౌదీ అరేబియాలో కువైటులో వున్నట్లుగా వుంటే కుదరదు. అక్కడ స్త్రీలకు చాలా కట్టుబాట్లు పద్ధతులు వుంటాయి. వాటిని తప్పనిసరిగా పాటించాలి. ఆ దేశపు నియమాలను అనుసరించకపోతే శిక్షలు కఠినంగా వుంటాయి.

అప్పటికే ప్రొద్దుగ్రుంకడంతో సూర్యుడు పడమటి కొండల్లోకి జారుకుంటున్నాడు. కువైట్ దేశం నుండి వేరే దేశమైన సౌదీకి వచ్చామన్న భావనతో అందరి హృదయాలు భయంతో నిండిపోయాయి. మరో రెండు గంటలు ప్రయాణం చేసిన వారు 'దమ్మం' సిటీని చేరుకున్నారు. అక్కడ ఇద్దరు సౌదీ షేకులు వీరికి ఎదురుగా వచ్చి వాళ్ళని రిసీవ్ చేసుకున్నారు.

భాషా వారిని చూడగానే ఓవర్ యాక్షన్ చేస్తూ వంగి "సలామా లేకుం" అంటూ వినయ విధేయతల్ని చూపించాడు. వాళ్ళు ఎదురుగా వచ్చి "ఆలేకుం సలాం" అంటూ భాషాను కౌగిలించుకుని వాళ్ళ సాంప్రదాయం ప్రకారం ముద్దులు పెట్టారు.

భాషా బండి దగ్గరికి వచ్చి నలుగురు ఆడవాళ్ళని క్రిందకు దిగమన్నాడు. గత్యంతరంలేక నలుగురూ బండి దిగి నిలబడ్డారు. క్రిందకీ పైకీ పరిశీలనగా చూసిన షేకులు సంతృప్తిగా తలవూపి "వెరీగుడ్ భాషా ఉర్మ జేన్ (ఆడవాళ్ళు బాగున్నారు) " అంటూ డబ్బు వున్న కవర్‌ను భాషా చేతికి అందించారు.

వాడికి డబ్బును చూడగానే ఎక్కడ లేని హుషారు వచ్చేసింది. వెకిలిగా నవ్వుతూ "ఏయ్. మీ బ్యాగులు తీసుకుని షేకుల కార్లు ఎక్కండి. బుద్ధిగా వాళ్ళు చెప్పినట్లు విని పని చేసుకుని డబ్బు సంపాదించుకోండి. మాట వినకపోతే చంపేసి ఎడారిలో పాతి పెట్టేస్తారు. తరువాత మీ శవం కూడా దొరకదు" అన్నాడు వాడు.

అందరిలోకి కాస్త ధైర్యంగా వుండే పద్మ నోరు తెరిచి "ఏయ్ భాషా ఏంటిది? మమ్మల్ని సౌదీ షేకులకు అమ్మేసావా? లేక పనిలోకి పంపిస్తున్నావా?" అని అడిగింది.

అంతే ఫట్‌మని పడింది దెబ్బ. "ముయ్యవే నోరు. అమ్మితే ఏంటి? పని చేస్తే ఏంటి? ఇల్లూ వాకిలి విడిచిపెట్టి భర్తను పిల్లల్ని గాలి కొదిలి ఎగురుకుంటూ డబ్బు సంపాదించాలని ఇంతదూరం వచ్చారు కదా! మరి ఏదయితేనేం? ఏ రాయి అయితేనేం పళ్ళు ఊడగొట్టుకోవడానికి? ఇదిగో ఈ బురఖాలు వేసుకోండి. వెళ్ళండి. మీ అదృష్టాన్ని పరీక్షించుకోండి. మీ బ్రతుకులు ఇప్పుడు ఈ సౌదీ షేకుల దయాదాక్షిణ్యాలపైన ఆధారపడివున్నాయి. ఎదురు చెప్పకుండా ఎక్కువ మాట్లాడకుండా వాళ్ళు చెప్పింది విని, చెయ్యమన్న పనిచేసి వాళ్ళని సంతోషపెట్టండి. ఆ ఏజంటు విజయలాగా డబ్బు బాగా సంపాదించుకోండి. ఓ.కె. బై బై" అని చెప్పి వాడు బండి ఎక్కాడు.

"తాలే సురా (రండి తొందరగా) గాదె (కూర్చోండి)" అంటూ షేకులు కారు డోర్లు తెరిచారు. ఇక చేసేదేమీ లేదు. నిండా మునిగిన వాళ్ళకి చలేవుండదు కదా? వాళ్ళు కూర్చున్నాక కార్లు కదిలి "రియాద్" పట్టణం వైపు పరుగులు తీసాయి. వాళ్ళ కన్నీళ్ళను చూడలేని సూర్యడు అప్పటికే పడమటి కొండల్లోకి దిగిపోయి అదృశ్యమైపోయాడు. చీకటి జగతిని చిక్కగా కమ్ముకుంది.

Post your comments

(మరోకథ వచ్చేనెలలో)